BEER
MUZIEKTHEATER

MIJN ZUS WOONT OP DE SCHOORSTEENMANTEL

9+

NAAR DE ROMAN VAN ANNABEL PITCHER

BENTE FOKKENS
YARI VAN DER LINDEN
RENE GROOTHOF

REGIE: AIKE DIRKZWAGER

Lesbrief

10 JAAR AAN DE SLINGER
AFK amsterdams fonds voor de kunst
FONDS PODIUM KUNSTEN
PERFORMING ARTS FUND NL

Aan de docent,

Binnenkort gaat u met uw leerlingen naar de voorstelling *Mijn zus woont op de schoorsteenmantel* van BEER Muziektheater. Deze voorstelling is gebaseerd op de aangrijpende roman *My sister lives on the mantelpiece* van Annabel Pitcher.

Voor deze lesbrief zijn zowel het boek als de voorstelling als inspiratiebronnen gebruikt. De voorstelling is toegankelijk voor iedereen vanaf 9 jaar. Het lesmateriaal kan zowel in de bovenbouw van het Basisonderwijs worden gebruikt als in de eerste klassen van het Voortgezet Onderwijs.

Het verhaal dat Annabel Pitcher schreef, behandelt de gevolgen van terrorisme op een doorsnee gezin, de worsteling tussen goed en kwaad en de loyaliteit van een jongen tussen zijn vader en zijn nieuwe vriendinnetje. Het is een verhaal over een kind dat een aangrijpende gebeurtenis in zijn leven meemaakt. Een gebeurtenis die direct te maken heeft met de tijd waarin wij leven.

We leven in een periode met haast onbeperkte mogelijkheden. Dat levert heel veel vrijheid en kansen op. Maar ook bedreigingen. Kinderen horen wat er gebeurt in de wereld op het journaal of lezen erover op internet. Je kunt geen tv aanzetten of een krant openslaan of er is wel een bericht over iemand die een onnatuurlijke dood gestorven is. Een verkeersongeluk, een neergestort vliegtuig of een terroristische aanslag. Het hoeft geen oorlog te zijn om aangevallen te kunnen worden op straat of zomaar, in je eigen huis of op school. Waar zijn wij nog veilig in deze roerige tijd?

Soms is er ruimte om over de vaak aangrijpende gebeurtenissen te praten met iemand, maar meestal niet. In deze lesbrief treft u een aantal handvatten om met de thema's identiteit, vooroordelen en discriminatie aan de slag te gaan. We raden u aan het materiaal te gebruiken nadat u de voorstelling met uw leerlingen hebt bezocht.

Wij wensen u en uw leerlingen veel plezier bij de voorstelling *Mijn zus woont op de schoorsteenmantel* !

Kerndoelen: 54, 55, 56

De voorstelling *Mijn zus woont op de schoorsteenmantel* sluit aan bij de kerndoelen 54, 55 en 56. De leerlingen maken kennis met de werking van het theater, waarin zowel tekst, beeld, beweging als muziek belangrijke verhalende elementen zijn.

In aansluiting op de theaterervaring leren de leerlingen reflecteren op wat zij hebben gezien door over de aangereikte thema's met elkaar in gesprek te gaan, door vragen te beantwoorden en door creatief te reageren middels tekst en beeld.

54 De leerlingen leren beelden, taal, muziek, spel en beweging te gebruiken, om er gevoelens en ervaringen mee uit te drukken en om er mee te communiceren.

55 De leerlingen leren op eigen werk en dat van anderen te reflecteren.

56 De leerlingen verwerven enige kennis over en krijgen waardering voor aspecten van cultuur en cultuurverschillen.

Korte inhoud

Mijn zus woont op de schoorsteenmantel gaat over de tienjarige Jamie, die grip op zijn leven probeert te krijgen nadat zijn familie door een verschrikkelijk verlies uiteen is gevallen. Jamie was vijf jaar toen zijn zus Roos door een terroristische aanslag om het leven kwam. Ze woonden toen in Londen. Op een zonnige dag speelden ze op straat, toen Rose te dichtbij een vuilnisbak in de buurt kwam. Had ze dat maar niet gedaan. In die vuilnisbak zat een bom, die net af ging toen Roos er vlak voor stond. Sindsdien is er weinig over van het ooit zo gelukkige gezin.

De aanslag werd opgeëist door een groep moslimterroristen en dus haat Jamies vader alles wat met moslims, Allah en de Islam te maken heeft. Hij geeft alle moslims de schuld van de dood van zijn dochter.

Als de voorstelling begint, is het vijf jaar later en is er veel veranderd in het leven van Jamie. Zijn moeder is er met een andere man vandoor en hij ziet haar nog nauwelijks. Zijn vader is aan de drank en brengt het grootste deel van de dag hangend op de bank door. Zijn oudere zus Jasmijn probeert zo min mogelijk op haar tweelingzusje te lijken. Ze verft haar haren roze en draagt alleen nog maar zwarte kleren. Iedereen in het gezin gaat op een andere manier om met de dood van Roos. Alleen Rogier, de rode kater van Jamie, trekt zich nergens iets van aan, maar hij heeft Roos dan ook nooit gekend.

Jamie is met zijn vader en zus Jasmine verhuisd uit Londen. Ze wonen nu in een rustig klein plaatsje ver weg van de grote stad. Voor Jamie betekent dit na de zomer een andere school en een nieuwe klas. Hij probeert zijn leven weer op te pikken en te doen alsof alles normaal is, dat Rose nog leeft, in plaats dat haar as in een urn op de schoorsteenmantel staat. Als nieuweling is Jamie een makkelijk slachtoffer voor pestkop Daniel. Alleen met Sunya, een moslimmeisje in zijn klas, klikt het meteen. Maar na de dood van Rose haat Jamies vader alles wat met moslims te maken Roos, en Jamie moet zijn prille vriendschap met Sunya angstvallig geheimhouden.

Vooroordeel en onbegrip

Met de voorstelling *Mijn zus woont op de schoorsteenmantel* willen we een mooi, hoopvol verhaal vertellen. Jongeren zijn vaak heel wat flexibeler dan hun ouders.In deze periode van opgroeien en een eigen identiteit ontwikkelen, is het juist belangrijk begrip te kweken voor mensen die afwijken van de norm.

In de voorstelling kaarten we op lichtvoetige wijze thema's aan als vooroordelen, identiteit en discriminatie. In deze lesbrief reiken we mogelijkheden aan om deze onderwerpen in de klas bespreekbaar te maken. Veel mensen doen zich

anders voor dan zij in werkelijkheid zijn. Omdat ze bang zijn veroordeeld te worden, omdat ze liever 'normaal' zouden zijn of juist omdat ze aandacht missen. Middels onze voorstelling en deze lesbrief hopen wij een bijdrage te leveren aan meer begrip voor onderlinge verschillen.

Veel jongeren krijgen te maken met vooroordelen en onbegrip. Jongeren die homo zijn, jongeren met angststoornissen of eetproblemen, jongeren met een niet-autochtone culturele achtergrond, jongeren die kampen met posttraumatische stress. De onderliggende oorzaak is vaak onzichtbaar en we reageren daarom op het uiterlijke gedrag. De puber is dwars, apathisch, emotioneel, een fantast. Maar wat als er meer aan de hand is?

De puberteit is een periode van grote onzekerheid, waarin jongeren zich bezighouden met hun identiteit en de vraag 'Wie ben ik?'
Minstens zo belangrijk is de vraag: 'Wat vinden anderen van mij?'

Jongeren zijn kwetsbaar. De vraag is daarom: hoe maken we hen weerbaar? Hoe creëren we begrip voor onderlinge verschillen en nieuwsgierigheid naar de ander in plaats van vooroordeel? In de voorstelling worden verschillende thema's aangestipt waarmee jongeren in aanraking kunnen komen. Bij het ene onderwerp wordt iets langer stilgestaan, dan bij het andere. Het zijn hobbels waarmee kinderen mee in aanraking komen:

- gepest worden
- vooroordelen
- gescheiden ouders
- de dood van een familielid of vriend(in)
- voor het eerst verliefd worden

Suggestie: lees het boek met elkaar in de klas

Het is niet noodzakelijk om eerst het boek te lezen, om met het lesmateriaal aan de slag te kunnen gaan, maar leuk en goed is dat natuurlijk wel. Het boek is toegankelijk geschreven en kan zowel gezamenlijk in de klas als door de leerlingen zelf worden gelezen. Als u het boek samen met uw leerlingen leest, kunt u direct ingaan op de gedachten en ideeën van de personages, die Annabel Pitcher heeft beschreven. Kinderen vinden het vaak leuk om het verhaal al te kennen, omdat ze dan meer herkenning vinden bij het zien van de voorstelling. Lees het boek dus vooral voorafgaand aan de voorstelling.

Jamie:
"Ik was bang dat Sunya's vader in de slaapkamer een bom in elkaar aan het zetten was. Want dat is wat mijn vader zegt dat alle moslims doen. Hoewel het me zou verbazen als Sunya's vader een terrorist zou blijken te zijn. Maar mijn vader heeft gezegd dat je het nooit zeker kunt weten, en dat heel onschuldig ogende mensen vaak explosieven in hun tulband hebben." (pagina 108)

Nagesprek

Aan de hand van de volgende vragen kunt u met uw leerlingen in gesprek gaan over de voorstelling en over de onderwerpen die in de voorstelling worden aangekaart: discriminatie, (voor)oordelen, identiteit.
Let op: Er zijn geen “goede” of “slechte” antwoorden.

Vragen om het gesprek op gang te helpen:

Wat heb je gezien in de voorstelling *Mijn zus leeft op de schoorsteenmantel*? Wat viel je op?
Waar gaat de voorstelling over?
Wat betekent de titel van het stuk, denk je? ‘Leeft’ Jamies zus echt op de schoorsteenmantel?
Waarom verzint Jamie verhalen over de zomer, het gezin, de kerst?
Waarom verzint Sunya verhalen over zichzelf en wat zij meemaakt?
Waarom doet Jamie of hij Spider-Man is?
Waarom doet Sunya of zij Girl M is?
Welke personages zijn belangrijk in het verhaal van Jamie? Waarom?
Wat vond je belangrijke momenten in de voorstelling? Waarom?
Wordt Jamie gepest? Hoe dan?
Wordt Sunya gediscrimineerd? Hoe dan?
Wat vind je van het verhaal van Jamie?
Herken je jezelf in wat hij vertelt?
Zijn er situaties die je herkent uit je eigen leven? Welke?
Wil je iets vertellen over wat jij toen deed of hoe jij reageerde toen jij die dingen meemaakte? Was je boos, verlegen, bang?
Zou je nu anders reageren?
Heb jij zelf wel eens iemand gediscrimineerd? Of: veroordeeld op zijn of haar uiterlijk?
Hoe was dat en waarom deed je dat?
Zou je nu anders reageren als je iemand ontmoet die anders is dan jij? Hoe dan?
Wat is eigenlijk “anders” voor jou?

Laat een reactie achter voor de makers van *Mijn zus woont op de schoorsteenmantel.*
Wij horen graag wat u en uw leerlingen van de voorstlling vonden.
Contact: info@beermuziektheater.nl

Handvatten voor het praten over terrorisme

Terwijl terreurdaden ons nieuws blijven doordringen, worden leraren geconfronteerd met de realiteit dat zij dit probleem ook in het klaslokaal aan moeten pakken. Dat is een grote uitdaging. Er is veel over terrorisme te zeggen, maar ook is er nog te weinig over bekend. Annabel Pitcher schreef met *Mijn zus woont op de schoorsteenmantel* een toegankelijk verhaal, dat een goed uitgangspunt vormt om over terrorisme en angst voor vreemdelingen van gedachten te wisselen.

Het is belangrijk leerlingen te helpen manieren te vinden om de problemen waar onze wereld mee te maken heeft, te verwerken en in de toekomst te verhelpen. Met de vragen voor het nagesprek gingen we enigszins oppervlakkig in op de thematieken van de voorstelling. Als u dieper op deze onderwerpen in wilt gaan met uw leerlingen, volgen nu enkele suggesties:

• Zorg ervoor dat u de gebeurtenissen met uw leerlingen **vanuit verschillende perspectieven** bekijkt. Dit element lijkt in veel nieuwsverslagen te ontbreken, waarin het accent wordt gelegd op de emoties die de gebeurtenissen oproepen in plaats dat ze op neutrale wijze een verslag brengen van de feiten. Probeer de gebeurtenissen zonder vooroordelen te benaderen en het accent te leggen op wat er feitelijk is gebeurd.
Lessuggestie: bekijk eens een aantal korte nieuwsberichten over terrorisme met uw leerlingen en bespreek het verschil tussen feit en emotie.

• **Terrorisme is NIET gerelateerd aan religie**. Het is een daad van extremisme en kan niet worden gegeneraliseerd om hele groepen te omvatten. Het is belangrijk om te onthouden dat extremisten en radicalen bekwaam zijn in het vervormen van hun gekozen religieuze teksten om hun persoonlijke doelen te bereiken en om hun gruwelijke daden te verontschuldigen. De vader in het verhaal van Pitcher is een goed voorbeeld van iemand die alle moslims over een kam scheert; omdat zijn dochter is gestorven bij een bomaanslag die is opgeëist door een islamitische groepering, zijn volgens hem alle moslims terroristen.
Lessuggestie: bespreek welke daders de aanslagen in de gevonden berichten ‘opeisen’ en wat zij hiervoor als reden opgeven (bijvoorbeeld uit naam van hun god, of andere motieven dan religieuze).

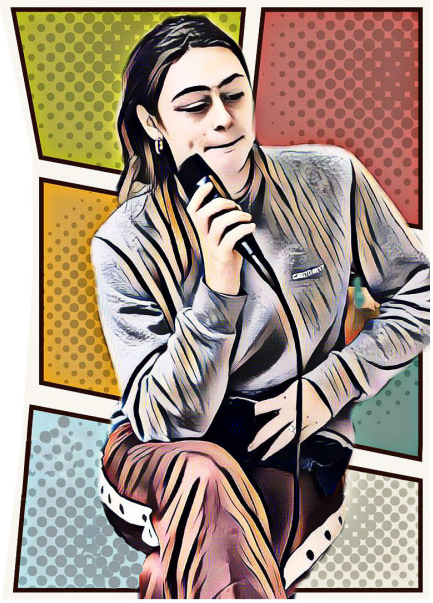

• **Terrorisme is van alle tijden**. In de hele geschiedenis van de mensen vinden we groeperingen die uit naam van hun geloof of politieke visie andere culturen onderdrukken of uitroeien. Denk maar aan wat er met de

Joden is gebeurd tijdens de Tweede Wereldoorlog of slavernij in verschillende gebieden over de hele wereld. Historisch gezien hebben de meeste naties of politieke groeperingen buitenstaanders uitgesloten en hebben ze de gekozen bevolkingsgroepen op een bepaald moment vervolgd. Over het algemeen is onze kennis van andere culturen zeer beperkt. Dat geldt ook voor mensen die anderszins afwijken van wat wij aanvaarden als “de norm” zoals homoseksuelen, verschillende soorten religies, etc.
Lessuggestie: bespreek met uw leerlingen andere voorbeelden van het uitsluiten van groepen mensen, door de geschiedenis heen.

• **Bespreek de toekomst**. Laat uw leerlingen brainstormen over hoe ze een rol kunnen spelen in het maken van een andere wereld in de toekomst dan die waar we nu in leven. Minimaliseer geen suggesties en waardeer alle ideeën, en benadruk het belang van elke handeling, groot en klein.

• **Versterk het positieve en de realiteit.** De realiteit is simpel: we leven in een wereld vol terreurdaden, zowel nationaal als internationaal. Maar... de media laten deze terreurdaden groter en wijdverspreider lijken dan ze zijn in verhouding tot de bevolking van onze wereld. De kans op terrorisme dichtbij huis is klein. Aan de andere kant vereist de willekeur van (binnenlandse) terreur een oproep tot actie voor de jeugd van vandaag om de verandering te brengen die nodig is om dit in de toekomst te voorkomen.
Lessuggestie: bespreek met uw leerlingen wat volgens hen anders zou kunnen.

Noodzaak

Lesgeven over terrorisme is geen keuze meer voor ons. Het is nu relevanter voor het leven van onze leerlingen dan het ooit in het verleden was. Wat nog belangrijker is, het zijn onze leerlingen die misschien de kans krijgen om de verandering te brengen die nodig is om onze wereld te verschuiven naar een klimaat van empathie, begrip en acceptatie in plaats van het klimaat van haat, woede en uitsluiting dat het vandaag is.

Vooroordeel en onbegrip

Vooroordelen zijn vaak gebaseerd op uiterlijke kenmerken. Daarnaast denken we dat als een persoon in een bepaalde groep slecht (of iets anders) is, dat de anderen net zo zijn. Dit proces verloopt vaak onbewust.

Hieronder zie je afbeeldingen van personen die heel veel op elkaar lijken en toch verschillend zijn. We hebben steeds net iets aan hun uiterlijk veranderd. Wie zou jij het meest vertrouwen? Wie is aardig, denk je?

Benoem de uiterlijke kenmerken en wat maakt dat je de ene persoon aardiger vindt dan de andere.

Jamie:
"Mijn vader ging maar door over paki's, en dat die nooit een klap uitvoeren en de hele dag thuiszitten en het geld tellen dat ze van de regering krijgen voordat ze het land opblazen dat hen in leven houdt." (pagina 125)

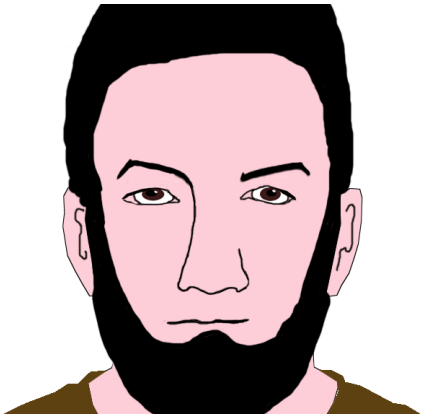

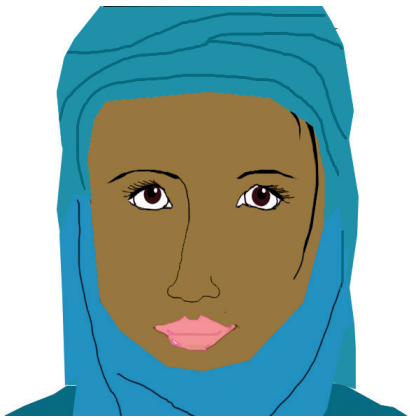

Kenmerken die er (niet) toe doen
Verschil maken is niet altijd discriminatie. Bij discriminatie gaat het erom dat er verschil wordt gemaakt op basis van kenmerken die er niet toe zouden moeten doen. Als iemand solliciteert op een baan als gymleraar en wordt afgewezen omdat hij geen diploma heeft, is dat geen discriminatie. Dat is het wel als iemand wordt afgewezen omdat hij/zij bijvoorbeeld moslim, homo of vrouw is.

Vooroordelen
Discriminatie en vooroordelen gaan vaak samen. Discrimineren is strafbaar.

Een vooroordeel is een mening waarvan je eigenlijk niet weet of hij wel klopt. Het is een oordeel dat niet gebaseerd is op kennis maar op een veronderstelling. Vooroordelen gaan meestal over eigenschappen van een groep mensen en zijn vaak negatief.
Voorbeelden van vooroordelen zijn:
- Een Antiliaan is een dief.
- Een Turk is een loverboy.
- Nederlanders zijn gierig en arrogant.
- Belgen zijn dom.
- Joden hebben een grote neus.
- Moslims zijn terroristen.
- Amerikanen scheppen graag op.
- Duitsers zijn nazi's.
- Vrouwen kunnen niet autorijden.
- Meisjes hebben geen verstand van techniek.
- Een jongen met een bril is een nerd.
- Meisjes met kort haar zijn lesbisch.
- Jongens huilen niet.

Vraag:
Kun jij ook een paar vooroordelen noemen?

Bijna iedereen heeft wel eens vooroordelen. Het is belangrijk dat we weten dat het vooroordelen zijn, en dat we ze kunnen loslaten als we meer weten van elkaar.

Opdracht
Op de volgende bladzijde staan een paar situaties beschreven. De vraag is of er sprake is van vooroordelen en of er wordt gediscrimineerd.
Wat denk jij?

Voorbeeld 1:
Een man heeft een kleine winkel in een woonwijk. Zijn winkel is in de buurt van een school. In de pauze gaan kinderen er graag naartoe om er iets lekkers te kopen. De eigenaar van de winkel heeft een regel: er mogen niet meer dan twee kinderen tegelijk in de winkel zijn. Op een dag willen twee Marokkaanse jongens iets kopen. De eigenaar laat hen niet naar binnen.

Vragen:
Waarom laat de winkeleigenaar de jongens niet naar binnen, denk je?
Heeft deze man een vooroordeel?

Voorbeeld 2:
Deze keer staan er drie meisjes voor de deur van de winkel. Ze vragen aan de eigenaar of ze samen naar binnen mogen. De man besluit voor de meisjes een uitzondering te maken en laat ze alledrie tegelijk in zijn winkel.

Vragen:
Waarom laat de winkeleigenaar de meisjes wel binnen, denk je?
Heeft de man nu ook een vooroordeel?

Voorbeeld 3:
Een meisje in je klas is moslima. Ze draagt altijd een hoofddoek in de klas. De docent zegt daar niets over. Jij draagt zelf graag een petje. In de klas moet je je pet afdoen.

Vragen:
Waarom moet jij je petje afzetten en mag je klasgenootje haar hoofddoekje wel ophouden? Ben jij het daarmee eens of oneens? Waarom?

Voorbeeld 4:
Een docent heeft 25 leerlingen. Een leerling doet heel erg zijn best. Hij zit altijd vooraan en heeft als eerste alle opdrachten af. Hij krijgt altijd hoge cijfers. De docent is aardig tegen deze leerlng en vraagt hem vaker een leuk klusje te doen dan de andere leerlingen.

Vragen:
Waarom wordt deze leerling anders behandeld? Kun je een goede reden bedenken waarom deze leerling vaker de leuke karweitjes mag doen?

Voorbeeld 5:
Een klas heeft gymles. Het is de bedoeling dat er twee voetbalteams worden samengesteld. De docent heeft twee leerlingen aangewezen die spelers mogen kiezen. Stel, jij bent één van die leerlingen. In welke volgorde zou jij je de onderstaande spelers kiezen en waarom?

Een Braziliaanse jongen.
Het neefje van Marco van Basten.
Een moslim meisje.
Een gamer.
Een Surinaams meisje.
Een meisje met anorexia.
Een Marokkaanse jongen.
Een gothic meisje.
Een jongen met overgewicht.
Een jongen die op voetbal zit.
Het meisje/de jongen waar jij verliefd op bent.
Een homoseksuele jongen.

Discriminatie
Wanneer je mensen ongelijk behandelt omdat ze bijvoorbeeld uit een ander land komen, een andere huidskleur of geloof hebben, noemen we dat discriminatie. Ook in Nederland worden mensen gediscrimineerd. Zonder dat je het zelf beseft, doen we het allemaal wel eens. Iedereen, die 'anders' is dan de meeste andere mensen, kan het slachtoffer zijn van discriminatie. Homo's bijvoorbeeld, vrouwen, bejaarden of kinderen. En moslims.

Positieve vooroordelen?
Soms lijken vooroordelen positief. Een voorbeeld van een 'positief' vooroordeel is: zwarte mensen kunnen goed dansen. Dat lijkt aardig en het kan als compliment bedoeld zijn, maar als je zelf een gekleurde huid hebt, vind je het misschien geen compliment. Of je bent een Braziliaan en 'dus zal je wel goed kunnen voetballen' terwijl jij dat helemaal niet kunt en het niet eens een leuke sport vindt.

Mensen willen als persoon gecomplimenteerd worden en niet als groep.

Vooroordelen veranderen

Vooroordelen zijn gedachten. Vooroordelen gaan over wat mensen denken. Discriminatie gaat over wat mensen doen; iemand ongelijk behandelen. Vooroordelen leiden vaak tot discriminatie, maar dat hoeft niet. Je kunt bijvoorbeeld negatief over een groep denken, maar dat niet laten blijken.

Als je eenmaal op een bepaalde manier denkt over iemand of over een groep mensen, is dat soms moeilijk te veranderen. Een goede manier om hier tegenin te gaan, is kennis met hen te maken. Als je mensen beter leert kennen, ontdek je dat de werkelijkheid anders is. Ieder mens is uniek en dat is nu juist zo leuk.

Jamie:
"Dat is het nou net met christenen en moslims: ze hebben allebei een god en ze hebben allebei een boek. Ze noemen alles alleen anders."
(pagina 108)

Bespreek met elkaar welke (voor)oordelen jullie zelf hebben.

Misschien heb je door de voorgaande opdrachten gemerkt dat jij ook wel eens vooroordelen hebt. Dat is heel normaal. Op het moment dat je merkt dat je dat doet, kun je het veranderen.

Heb jij wel eens een oordeel over iemand die je niet of nauwelijks kent? Ga dan eens bij jezelf na hoe je tot je (voor)oordeel gekomen bent.
Waar is jouw idee over anderen op gebaseerd?
Denk aan: naam, uiterlijk, culturele afkomst, geloof, etc.

Zijn er ook mensen, denk je, die JOU (of iemand in je omgeving) verkeerd beoordelen?
Wat zeggen zij over jou (of diegene in je omgeving)?
Hoe voelt dat voor je?
Hoe ga jij daarmee om?
Zeg je wel eens iets terug?

Fragment uit het boek Mijn zus woont op de schoorsteenmantel, van Annabel Pitcher:

‘Hoeveel mensen heb je vandaag gered, Girl M?’ vroeg ik. Ze deed alsof ze ze op haar vingers aftelde. ‘Negenhonderdzevenendertig,’ antwoordde ze schouderophalend. ‘Het was een rustige dag.’ We grinnikten. ‘En jij, Spiderman?’
Ik krabde op mijn hoofd. ‘Achthonderddertien,’ antwoordde ik. ‘Maar ik ben laat begonnen en vroeg opgehouden.’

Identiteit

Lees het fragment hierboven. Jamie en Sunya hebben allebei een alter-ego verzonnen om te ontsnappen aan het beeld dat anderen van hen hebben. In die fantasiewereld zijn ze dapperder dan ze in werkelijkheid zijn. En dingen gaan goed, wat ‘in het echt’ niet altijd zo is. Jamies grote held is Spiderman, Sunya noemt zich Girl M.

Veel jongeren besteden tegenwoordig veel tijd aan hyper realistische games als World of Warcraft, Second Life of een ander Avatar-spel. In deze spellen kruipen zij in de huid van hun avatar, een alter-ego die eigenschappen heeft die in het dagelijks leven soms onmogelijk zijn.

Een avatar is stoer, knap en heeft een bijzonder talent. Hij of zij kan bijvoorbeeld vliegen of is razendsnel met pijl en boog of zwaard. Dat moet ook wel, want in de fantasiewereld van het spel moet je avatar verschillende obstakels overwinnen.

Opdracht

Heb jij een held, iemand op wie jij graag wilt lijken?
Hoe ziet jouw avatar eruit?
Maak een tekening of foto-collage en zoek woorden die de eigenschappen van jouw avatar omschrijven.

Wat is de meest bijzondere eigenschap van jouw avatar?
Schrijf een verhaal over de ‘Beste Belevenis’ van jouw alter-ego.

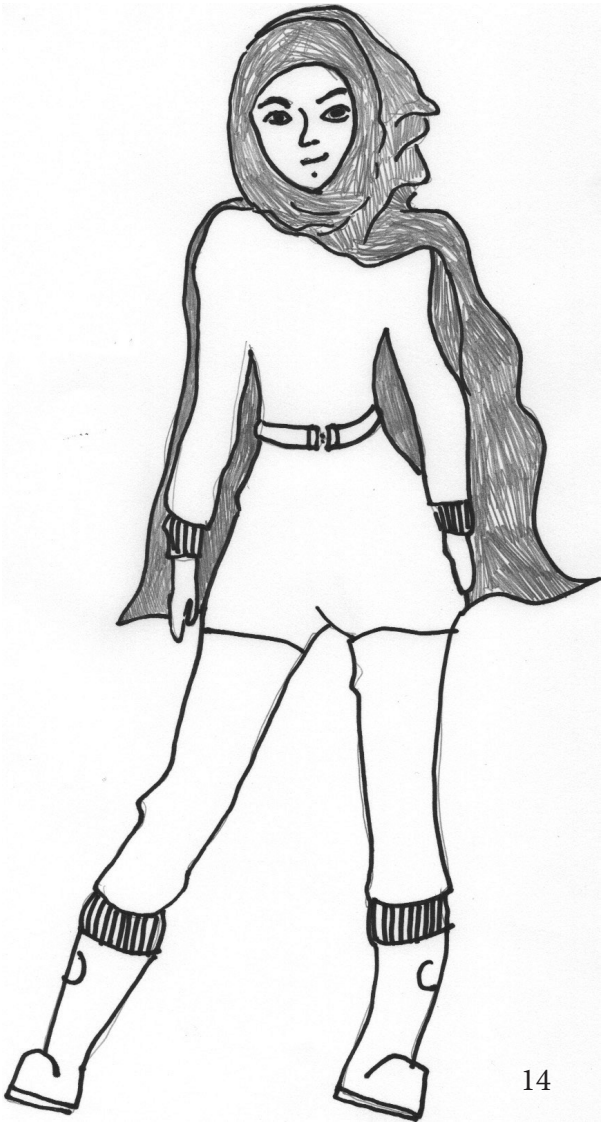

Saamhorigheid

Tegenover vooroordelen en onbegrip staat saamhorigheid. Dat betekent zoveel als: elkaar helpen, er voor elkaar zijn. Je hoeft het daarvoor niet met elkaar eens te zijn. Wanneer we horen dat iemand het zwaar heeft en geholpen moet worden, komen we meer dan ook in actie. Er wordt een oproep gedaan via sociale media en binnen korte tijd, wordt er geld opgehaald om de slachtoffers te steunen. Of er wordt een stille tocht gehouden, de burgemeester houdt een toespraak en mensen leggen bloemen en knuffels op de plaats des onheils. Ook kinderen komen in actie, zoals bijvoorbeeld de 6-jarige Tijn, die we nog lang zullen herinneren als het nagellak-jongetje.

Jamie, in ons verhaal, heeft al met heel wat problemen te maken in zijn leven: zijn zus is dood, zijn ouders zijn gescheiden, zijn vader drinkt en zijn tweede zus heeft anorexia. Om het allemaal nog wat eenvoudiger te maken, wordt Jamie verliefd op Sunya. Dat is op zich niet zo'n probleem, maar dat zij moslima is, wel. Want sinds de aanslag waarbij Jamies zus is gestorven heeft Jamies vader besloten dat alle moslims terroristen zijn.

Steeds vaker horen we over mensen die het zwaar hebben. Door een oorlog, door een terroristische aanslag, een ongeneeslijke ziekte of door een ongeluk. Dat is natuurlijk heel verdrietig. Op dit soort momenten merk je echter ook dat er mensen zijn die opstaan om een ander te helpen, ook als zij diegene helemaal niet kennen. Ze organiseren een actie op Facebook of voor Serious Request. Ook kinderen komen in actie, zoals bijvoorbeeld de 6-jarige Tijn, die we nog lang zullen herinneren als het nagellak-jongetje.

Opdracht:

Bedenk met elkaar een actie om iemand in jouw omgeving te helpen. Het hoeft niet iemand te zijn, die iemand verloren heeft, het kan ook gaan om mensen of dieren die het om andere reden zwaar hebben. Misschien heb je eenzame buren of kun je iets moois organiseren voor een bejaarden- of ziekenhuis. Bedenk een actie om dieren te helpen of organiseer een onvergetelijk moment voor mensen in een daklozen opvang of asielzoelerscentrum. Wie zou jij graag willen helpen?

Colofon
Deze lesbrief is gemaakt door Cultuur voor Kinderen in opdracht van Beer Muziektheater.

Educatie: Kim Kooiman, Fotografie: Rogier Willems, Illustraties: Nathalie Annereau, Kim Kooiman
Tekstfragmenten boek: Annabel Pitcher
Meer informatie: www.muziektheaterproducties.nl, www.cultuurvoorkinderen.nl